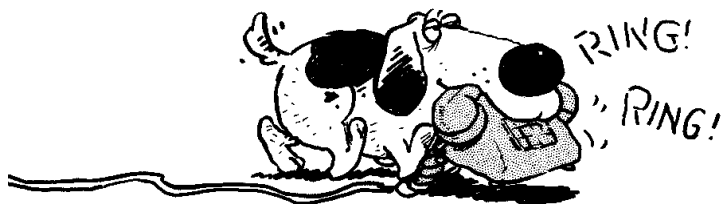


# ÄR DU MEDLEM I SÖNDAGSKLUBBEN?



Kanske du är det utan du vet om det. Har du höga telefon- och bensinräkningar och tävlar aktivt med din hund och har familj och vänner som gnäller över att telefonen alltid är upptagen på söndagseftermiddagarna och kvällarna, så är du förmodligen medlem i en söndagsklubb.

Söndagsklubben är en frivillig sammanlutning av människor som tävlar aktivt med sina fyrbenta vänner. Det spelar ingen roll om man nybörjare eller SM-ekipage eller om du tävlar bruks, lydnad eller agility. Den kännetecknas dock av att det är pratglada människor med en hög ambitionsnivå.

Vad gör då Söndagsklubben? Jo, varje söndagseftermiddag (ibland även lördagkvällar) under tävlingssäsongen ringer man själv (eller blir uppringd) till en annan aktivt tävlande och frågar: "Hur har det gått?". Ofta har man redan en aning om svaret redan då personen svarat i telefonen. Om det gått bra är tonen oftast glad och sprallig och har det inte lyckats fullt ut är tonen betydligt mer lågmäld. Sedan följer ibland timmars stötande och blötande om dagens tävling, misstag och tabbar, tur och otur, framgång och motgång, såväl egna som andras.

Men även inför tävlingar så går telefonen varm. Maken och jag får sällan PM:en i tid utan oftast får vi reda på via söndagsklubben nån dag tidigare om vi är med på en tävling eller inte. Samt att man ibland får förhandstips på spår eller sökmarker eftersom

söndagsklubben är utspridd över hela Skåne med goda kontakter ute på klubbarna. Via söndagsklubben får man därmed fina möjligheter att träna runt om på klubbarna och får många tips och nya infallsvinklar i sin träning vid dessa träningstillfällen. Och även om inte alla känner alla direkt så lär man känna varandra via varandra, för det brukar som sagt inte vara direkt buskabygga personer i en söndagsklubb. Och nångång har det hänt att vi fixat ett läger ihop eller bjudit med varandra på kurser därmed lärt känna varandra ännu bättre.

För mig är Söndagsklubben mycket viktig som ventil för mitt tävlingspsyke, och även viktig för min träning, eftersom de som jag ringer och diskuterar med är väl förtrogna med mig och Göstas fördelar och brister, både som ekipage och individer. Precis som jag är förtrogen med deras väl och ve. Vi har tränat och tävlat ihop mycket, har samma i stort sett samma inställning och ambitioner, och ringer ofta till varandra och diskuterar så fort vi stöter på problem i vår träning. Så om det gått käpprätt åt varmare trakter så finns mina vänner i söndagsklubben alltid där med uppmuntrande ord och bra tips, likväl som de gläds ärligt med mig om det gått bra.

Tävlar jag själv så börjar jag redan i bilen hem analysen av tävlingen och funderar, beroende på humöret, vem man skall ringa först. Vissa är ju bättre psykologer än andra

(d v s tjejrna...) om det t ex har gått sämre än väntat. Ibland kan man ju mest behöva tröstande medhåll istället för klämkäcka kommentarer. Många gånger har man nästan lipat i telefon att "man skall ALDRIG mer tävla!" men efter några kvarter senare har man fått tillbaka självförtroendet, och då i storlek med en elefant.

Det är som sagt mycket psykologi i söndagsklubben och det gäller att hålla reda på vad de övriga tävlar, för ringer man innan 17.00 till en brukstävlande känns det som man inte trodde att de inte skulle klara tävlingen, medan en lydnadstävlande kan vara hemma redan kl 13.00 med SM-poäng i bagaget. Men går det riktigt bra kan det hända att mobilen ringer och man får ett halvleksresultat redan på förmiddagen.

Men oftast hinner man knappt in med ryggsäcken och hunden förrän det ringer, och vissa gånger har klockan blivit tio på kvällen utan att Anders och jag hunnit prata med varandra om tävlingen.

Söndagsklubben jag tillhör består av dels lokala anhängare från Höganäs Brukshundklubb, samt medlemmar från diverse andra brukshundklubbar och har även förgreningar även utanför Svea Rikes gränser, d v s Norge som också är ett stort hundsportland. Och tack och lov finns det numera e-mail, för annars borde man kanske allvarligt fundera på ett sponsringsavtal med Telia.

Vi i den lokala avdelningen av klubben har en speciell hälsningsfras i telefon, nämligen: "- Kina ikväll?". Som betyder att om vi klarat uppflyttning, cert, förstapris mm, så är det ett besök på den lokala kinarestaurangen

som gäller, helst samma kväll med resten av höganäsarna i söndagsklubben. Alltså har man extra press på sig att göra bra ifrån sig för att de övriga skall få gå ut och äta. Detta är en trevlig form av sporre, för det är alltid kul att fira, men det kan bli förödande för figuren om det blir en lyckad tävlingssäsong.

En mer allmän form av firande är att ta med sig en tårta till klubben samt träningsgruppen vid uppflyttning, cert, championat mm. Och det är en trevlig form som jag hoppas kommer att leva vidare på klubben i många år.

Nu när tävlingssäsongen ligger nere kan jag sakna Söndagsklubben lite grand, för man har alltid en konkret anledning att ringa varandra, nu blir det mest allmänt snack om träningar, hundar och lite skvaller. Men en positiv del av det hela är när maken kommer och säger att vi haft ovanligt billig telefonräkning denna gången.

Men nu märks det att snart kommer igång igen för häromdagen ringde en hundkompis och berättade att de kommit med på en söktävling, och då var snacket igång igen; vilka tävlanden, domare och var tror du rutan kommer att ligga osv...

Så ut och tävla, och sponsra Telia och den lokala restaurangbranschen genom att starta er egen söndagsklubb. Du får garanterat många goda skratt, vänner och middagar.

Marie Winberg

...som utan Söndagsklubben knappast kommit så här långt i mitt tävlande...

